

den 1. maj og gennemført senest den 1. august i det fjerde år efter indkomstårets udløb og må ikke ændres efter denne dato.

En skatteansættelse, en ansættelse af afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift kan også ændres efter udløbet af den ordinære frist, hvis særlige betingelser er opfyldt. Også her er der regler i skatteforvaltningsloven om, hvornår varsling skal ske, men der er ingen regler om, hvornår varslingen skal følges op af en afgørelse.

Det foreslås, at der indføres en frist for ekstraordinære skatteansættelser, ansættelser af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift, der varsles af SKAT, således at varslingen skal følges op af en afgørelse senest 3 måneder efter varslingen. Det skal dog være muligt at dispensere herfra efter anmodning fra borgeren eller virksomheden; herom henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 14 og 15.

Baggrunden for forslaget er, at retssikkerheds- og forældelsesmæssige hensyn tilsiger, at der ved ekstraordinære ansættelser m.v. på SKATs initiativ sker en regulering af tidsintervallet mellem varsling og ansættelse, henholdsvis fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift. Hidtil har dette interval alene været reguleret i reglerne om ordinære ansættelsesfrister i skatteforvaltningslovens §§ 26, stk. 1, og 31, stk. 1, hvorefter et varsel skal følges op med en afgørelse inden 3 måneder, medmindre den skattepligtige m.fl. selv har anmodet om udsættelse. Ved ekstraordinære ansættelser m.v. er der derimod ingen regulering af, hvornår varslingen skal være fulgt op af en ansættelse m.v. Baggrunden for, at der i dag er en frist vedrørende ordinære ansættelser, er, at der af hensyn til de skattepligtige m.fl. bør eksistere et fikseret seneste tidspunkt for, hvor længe SKAT normalt kan gennemføre ændringer af skatte- eller afgiftsgrundlaget. Der findes så meget desto mere at være behov for at fiksere et seneste tidspunkt for afslutningen af en ekstraordinær ansættelse m.v. foretaget af SKAT.

Reglen om en 1-årig tillægsfrist for forældelse af skatte- og afgiftskrav afledt af en ansættelsesændring, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 2, tilsiger ligeledes, at intervallet mellem varsling og ansættelse/fastættelse reguleres. Uden en sådan regulering ville reglen i § 34 a, stk. 2, være ensbetydende med, at hvis der er varslet ændring inden udløbet af 10 årsfristen i § 34 a, stk. 4, ville den 1-årige tillægsfrist i § 34, stk. 2, først begynde at løbe på det ubestemte tidspunkt, hvor den endelige afgørelse træffes.

3.6.2. Forlængelse af den ordinære ansættelsesfrist for transfer pricing-sager omfattet af tonnageskatteoven

Efter gældende ret skal en skatteansættelse som hovedregel være gennemført senest den 1. august i det fjerde år efter indkomstårets udløb og må ikke ændres efter denne dato. Dette gælder, uanset om ansættelsen eller ændringen gennemføres på SKATs initiativ, eller den skattepligtige har anmodet om genoptagelse af en skatteansættelse. Er der tale om kontrollerede transaktioner (transfer pricing) som beskrevet i skattekontrollovens § 3 B, er fristerne imidlertid forlænget, så de først udløber i det sjette år efter indkomstårets udløb. Denne fristforlængelse er indført i 1998 og er begrundet i, at transfer pricing-sager i praksis er komplicerede og tidskrævende, ikke mindst fordi de involverer mere end ét lands skattemyndigheder.

Tonnageskatteoven fra 2002 indeholder særlige regler i tonnageskatteoven om transfer pricing-sager for skattepligtige efter tonnageskatteoven. Reglerne gælder både mellem koncernforbundne selskaber (tonnageskatteovens § 13, stk. 1), og internt i selskabet (tonnageskatteovens § 13, stk. 2). Ved lov nr. 408 af 1. juni 2005 om ændring af skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, ligningsloven og tonnageskatteoven (Ændring af oplysnings- og dokumentationspligt vedrørende transfer pricing) blev der indført særlige dokumentationskrav for transfer pricing-sager i skattekontrollovens § 3 B. Disse regler gælder også for transfer pricing-sager efter tonnageskatteoven, hvorimod tonnageskatteoven ikke refererer til den særlige fristregel i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5. Konsekvensen heraf er, at for transfer pricing-sager omfattet af tonnageskatteovens § 13, stk. 2, gælder de almindelige fristregler i skatteforvaltningslovens § 26, hvorimod der for alle andre transfer pricing-sager, herunder sager omfattet af tonnageskatteovens § 13, stk. 1, gælder en særlig fristforlængelse.

Det kan ikke anses for betryggende, at en lille gruppe af transfer pricing-sager har en kortere ansættelsesfrist end andre transfer pricing-sager. Det bemærkes herved, at den korte frist ikke alene gælder for SKATs gennemførelse af skatteansættelsen, men også for rederiernes anmodninger om genoptagelse af tidligere gennemførte ansættelser. Der er ikke noget, der tyder på, at netop disse transfer pricing-sager skulle være mindre komplicerede end andre transfer pricing-sager.

Det foreslås derfor, at den særlige 6 årsfrist i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, fremover også skal gælde i transfer pricing-sager om tonnageskattepligtige. Regler herom er foreslået i § 1, nr. 12, og § 3, nr.